

ประวัติประเพณีรับบัว

ประเพณีรับบัว เป็นประเพณีเก่าแก่ สืบทอดกันมานานแต่โบราณของชาวบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ในสมัยก่อนบางพลีมีตอกบัวมาก ฉะนั้นในวันขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๑ จึงพร้อมใจกันพายเรือ แกว่เรือ มาเก็บตอกบัวที่บางพลีเพื่อนำไปบูชาพระและถวายพระสงฆ์ในวันออกพรรษาและถือโอกาสนมัสการหลวงพ่โต

ระยะทางระหว่างพระประธานกับอำเภอบางพลีไกลมาก เพื่อไม่ให้เป็นการเหนื่อย เรือแต่ละลำจะต้องร้องรำทำเพลงกันมาตลอดทาง บางทีพายเรือแกว่เรือแข่งกันทำให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน พอมาถึงบางพลีเป็นเวลาบ่ายหรือค่ำ จึงถือโอกาสมาเยี่ยม



ญาติหรือเพื่อนฝูง ด้วยความมีน้ำใจต่อกัน ชาวบางพลีเตรียมข้าว ปลา อาหาร ต้อนรับ ชาวพระประธาน ก็เอามาช่วย น้ำตาล ทามาฝาก บางคนไม่ค้างบ้านญาติ ไปเที่ยวงานวัดจนสว่างสำหรับบางกลุ่ม ทำนาอยู่บางพลี ถือโอกาสกลับบ้านด้วยเพื่อไปทำบุญในวันออก

พรรษา รุ่งเช้าของวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ เดินทางกลับบ้านและเก็บตอกบัวต่อด้วยใบบัว และเตรียมข้าวตอก ข้าวต้มมัดไว้แจกคนกลับ การรับตอกบัวจากมือต่อมือเป็นประจําจนเป็นประเพณี เรียกว่า

“ประเพณีรับบัว”

ประวัติหลวงพ่โต

วัดบางพลีใหญ่ใน ชาวบ้านมักจะเรียกกันว่า วัดหลวงพ่โต หลวงพ่โต เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย (สทังมาร) เนื้อทองสำริดทั้งองค์ หน้าตักกว้าง ๓ ศอก ๑ คืบ สิมพระเนตร เป็นพระสมัขุโขทัย ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถของวัดบางพลีใหญ่ใน



ตามประวัติของหลวงพ่โต แห่งที่เล่าสืบต่อกันมาว่า ประมาณ ๒๐๐ กว่าปี มาแล้ว มีพระพุทธรูป ๓ องค์พี่น้อง ปาฏิหาริย์มาจากทางเหนือ สอยมาตามลำน้ำเจ้าพระยา พระตั้ง ๓ องค์ เข้าใจว่า ประชาชนในกรุงศรีอยุธยาอาราธนาท่านลงสู่แม่น้ำ เพื่อหลบหนีข้าศึก ด้วยในสมัยนั้น บ้านเมืองอยู่ในภาวะสงครามกับพม่า พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ได้แสดงอภินิหารลอยทวนน้ำใต้ทั้ง ๓ องค์

การที่ท่านได้นามว่าหลวงพ่โตนั้น คงเป็นเพราะองค์ท่านโตสมกับนามที่ประชาชนเรียก คือโตกว่าองค์ที่ลอยน้ำมาด้วยกันอีก ๒ องค์ จึงเป็นนิมิตให้ประชาชนถวายนามท่านว่า “หลวงพ่โต” ตามตำนานเล่าสืบต่อกันมาว่า หลวงพ่โตทั้ง ๓ องค์ สร้างในสมัยเดียวกัน คือ

หลวงพ่โตวัดบ้านแหลม	จังหวัดสมุทรสงคราม	เป็นองค์พี่
หลวงพ่โตไร่	จังหวัดยะลา	เป็นองค์กลาง
หลวงพ่โตวัดบางพลี	จังหวัดสมุทรปราการ	เป็นองค์น้อง

การสำคัญว่า องค์โตเป็นองค์พี่ องค์กลาง องค์น้องนั้น เข้าใจว่าคงจะนับองค์ที่อาราธนา ขึ้นจากน้ำได้ก่อนเป็นองค์พี่ คือ หลวงพ่โตวัดบ้านแหลม หลวงพ่โตไร่ และหลวงพ่โตตามลำดับ

ย้อนรอย ๑๕๐ ปี

ตลาดโบราณบางพลี



ตลาดโบราณบางพลี หมู่ ๑๐ ตำบลบางพลีใหญ่

เทศบาลตำบลบางพลี

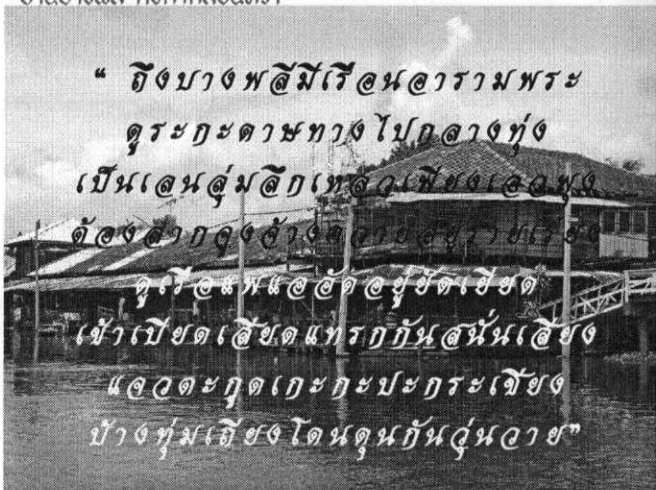
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

โทรศัพท์ 0-2337-3086 , 0-2337-3491

0-2337-3930 โทรสาร 0-2337-4014

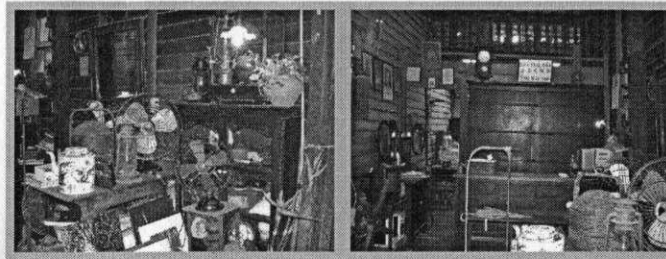
ประวัติตลาดโบราณบางพลี

ตลาดโบราณบางพลี เดิมชื่อ “ตลาดศิริโสภณ” เป็นตลาดเก่าแก่ที่ยังคงบรรยากาศของวิถีชีวิตริมคลองที่เรียบง่าย เป็นเรือนแถวไม้สองชั้นหลายคูหา พื้นตลาดเป็นพื้นไม้สามารถเดินติดต่อกันได้ ยาวประมาณ ๕๐๐ เมตร มีร้านค้าเรียงรายตลอดทาง โดยมีสินค้าทั้งเก่าและใหม่ให้เลือกสรรอย่างหลากหลาย ทั้งอยู่บนฝั่งเหนือน้ำของคลองสำโรง หมู่ ๑๐ ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีอายุประมาณ ๑๕๐ ปี (สันนิษฐานจากประวัติศาสตร์ คนจีนมาตั้งถิ่นฐานที่บางพลี พ.ศ.๒๔๐๐) ตลาดโบราณบางพลี ถือเป็นชุมชนไทยชุมชนหนึ่งและรุ่งเรืองมากในอดีต เป็นตลาดขนส่งสินค้าและผู้โดยสารจากภาคตะวันออก ชายฝั่งทะเลสู่กรุงเทพฯ การเดินทางในสมัยก่อน ใช้การแะ พายและแล่นใบ การค้าขายแลกเปลี่ยนจะอยู่ในลำคลองสำโรง ในสมัยรัชกาลที่ ๑ พ.ศ.๒๓๕๐ สุนทรภู่กวีเอกของไทยได้เดินทางไปเยี่ยมบิดาที่เมืองแกลง ได้แต่งนิราศเมืองแกลงขึ้น มีตอนหนึ่งกล่าวถึงตอนผ่านย่านบางพลี ดังคำกลอนที่ว่า



“ ถึงบางพลีมีเรือนอารามพระ
 คุระกะดาหมทางไปถ่อางทุ่ง
 เป็นเดนมืดมดึกเทศอโศก
 ดั่งดั่งจากดั่งดั่งดั่งดั่งดั่ง
 ดั่งดั่งดั่งดั่งดั่งดั่งดั่ง
 เข้าเบียดเอียดแทรกกันนั้นเอียด
 แออดะกุดเกะกะปะกระเอียด
 บ้างหมู่เอียดโดนดุนกันดุนอาช”

ทำให้เห็นภาพของชุมชนบางพลีในอดีตที่มีคนหนาแน่น ในตลาดยังมีร้านของเก่าแก่ “เล่าหลี่เส็ง” ซึ่งเจ้าของยังเก็บรักษาอุปกรณ์ทำทอง



โบราณได้ผู้มาเยือนไทยส ปลายสุดของตลาดยังมีอาคารที่ทำการเก่าของธนาคารออมสินตั้งอยู่ สะท้อนให้เห็นภาพการตั้งถิ่นฐานของชุมชนขนาดใหญ่เมื่ออดีต ตลาดโบราณบางพลีจึงถือได้ว่าเป็นตลาดประวัติศาสตร์แห่งหนึ่ง ซึ่งมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและมีวัฒนธรรมเก่าแก่ควรอนุรักษ์ฟื้นฟูให้เยาวชนรุ่นหลังได้ศึกษาต่อไป



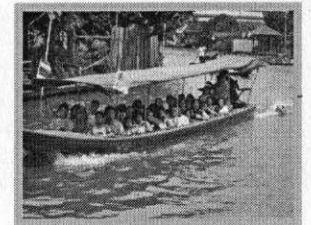
ซึ่งเมื่อวันเสาร์ ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ เทศบาลตำบลบางพลีได้จัด “โครงการย้อนรอย ๑๕๐ ปี ตลาดโบราณบางพลี” ได้รับความเกียรติจาก **ดร.สุมนรรักษ์ สาริบุตร** ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ เป็นประธานในพิธีเปิดงานซึ่งการจัดงานย้อนรอย ๑๕๐ ปี ตลาดโบราณบางพลี จะมีทุกวันเสาร์-อาทิตย์ ไปจนถึงงาน “ประเพณีรับบัว”

จึงขอเชิญชวนมาเยี่ยมชมตลาดโบราณ ซึ่งตั้งอยู่ริมลำคลองสำโรง เพื่อชมกิจกรรมมากมาย อาทิเช่น



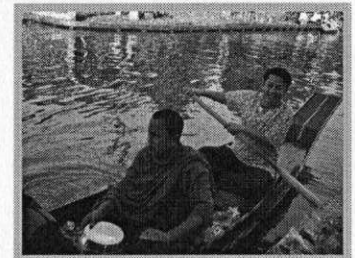
นิทรรศการ “ภาพเก่าเล่าเรื่อง”

สองเรือชมบรรยากาศในลำคลองสำโรง



มีมัสการเทศกัณยพาชมและถ่ายทอดประวัติความเป็นมาของชาวตลาดโบราณ

ตักบาตรพระสงฆ์ทางเรือ
ทุกเช้าวันอาทิตย์



การแสดงต่าง ๆ



ประวัติประเพณีรับบัว

ประเพณีรับบัว เป็นประเพณีเก่าแก่ สืบทอดกันมานานแต่โบราณของชาวบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ในสมัยก่อนบางพลีมีตอกบัวมาก ฉะนั้นในวันขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๑ จึงพร้อมใจกันพายเรือ แกวเรือ มาเก็บตอกบัวที่บางพลี เพื่อนำไปบูชาพระและถวายพระสงฆ์ในวันออกพรรษาและถือโอกาสนมัสการหลวงพ่โต

ระยะทางระหว่างพระประแดงกับอำเภอบางพลีไกลมาก เพื่อไม่ให้เป็นการเหนื่อย เรือแต่ละลำจะต้องร้องรำทำเพลงกันมาตลอดทาง บางทีพายเรือแกวเรือแข่งกันทำให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน พอมาถึงบางพลีเป็นเวลาบ่ายหรือค่ำ จึงถือโอกาสมาเยี่ยมญาติหรือเพื่อนฝูง ด้วยความมีน้ำใจต่อกัน



ชาวบางพลีเตรียมข้าว ปลา อาหารต้อนรับชาวพระประแดง ก็เอามะพร้าว น้ำตาล ทมากร มาฝาก บางคนไม่ค้างบ้านญาติ ไปเที่ยวงานวัดจนสว่าง สำหรับบางกลุ่ม ทำนาอยู่บางพลี ถือโอกาสกลับบ้านด้วยเพื่อไปทำบุญในวันออกพรรษา รุ่งเช้าวันขึ้น ๑๔

ค่ำ เดือน ๑๑ เดินทางกลับบ้านและเก็บตอกบัวต่อด้วยใบบัว และเตรียมข้าวตอก ข้าวต้มมัดไว้แจกตอกกลับ การรับตอกบัวจากมือต่อมือเป็นประจําอันเป็นประเพณี เรียกว่า “ประเพณีรับบัว”

ประวัติหลวงพ่โต

วัดบางพลีใหญ่ใน ชาวบ้านมักจะเรียกกันว่า วัดหลวงพ่โต หลวงพ่โต เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย (สัจจมาร) เนื้อทองสำริดทั้งองค์ หน้าตักกว้าง ๓ ศอก ๑ คืบ สิมพระเนตร เป็นพระสมัยสุโขทัย ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถของวัดบางพลีใหญ่ใน



ตามประวัติของหลวงพ่โต เท่าที่เล่าสืบต่อกันมาว่า ประมาณ ๒๐๐ กว่าปีมาแล้ว มีพระพุทธรูป ๓ องค์พี่น้อง ปางวิหังมาจากทางเหนือ ลอยมาตามลำน้ำเจ้าพระยา พระทั้ง ๓ องค์ เข้าใจว่า ประชาชนในกรุงศรีอยุธยาอาราธนาท่านสูงส่งแม่เจ้า เพื่อหลบหนีข้าศึก ด้วยในสมัยนั้น บ้านเมืองอยู่ในภาวะสงครามกับพม่า พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ได้แสดงอภินิหารลอยทวนน้ำได้ทั้ง ๓ องค์

การที่ท่านได้ทมน้ำหลวงพ่โตนั้น คงเป็นเพราะองค์ท่านโตสมกับนามที่ประชาชนเรียก คือโตกว่าองค์ที่ลอยเข้ามาด้วยกันอีก ๒ องค์ จึงเป็นนิมิตให้ประชาชนถวายนามท่านว่า “หลวงพ่โต” ตามตำนานเล่าสืบต่อกันมาว่า หลวงพ่โตทั้ง ๓ องค์ สร้างในสมัยเดียวกัน คือ

หลวงพ่โตวัดบ้านแหลม	จังหวัดสมุทรสงคราม	เป็นองค์พี่
หลวงพ่โตไสร	จังหวัดฉะเชิงเทรา	เป็นองค์กลาง
หลวงพ่โตวัดบางพลี	จังหวัดสมุทรปราการ	เป็นองค์น้อง

การสำคัญว่า องค์ไหนเป็นองค์พี่ องค์กลาง องค์น้องนั้น เข้าใจว่าคงจะมีองค์ที่อาราธนา ขึ้นจากน้ำได้ก่อนเป็นองค์พี่ คือ หลวงพ่โตวัดบ้านแหลม หลวงพ่โตไสร และหลวงพ่โตตามลำดับ

ตลาดโบราณบางพลี



ตลาดโบราณบางพลี หมู่ ๑๐ ตำบลบางพลีใหญ่



เทศบาลตำบลบางพลี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

โทรศัพท์ 0-2337-3086 , 0-2337-3491

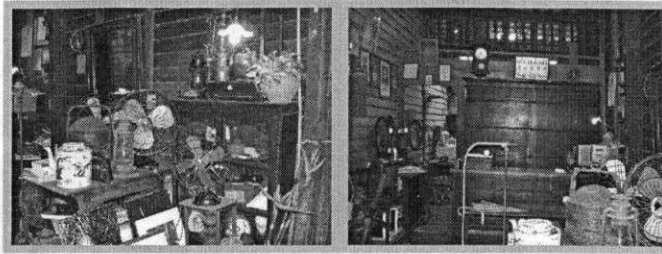
0-2337-3930 โทรสาร 0-2337-4014

ประวัติตลาดโบราณบางพลี

ตลาดโบราณบางพลี เป็นตลาดเก่าแก่วัยยังทรงบรรยากาของวิถีชีวิตริมคลองที่เรียบง่าย เป็นเรือนแถวไม้สองชั้นหลายคูหา พื้นตลาดเป็นพื้นไม้สามารถเดินคึกคักกันได้ ยาวประมาณ ๕๐๐ เมตร มีร้านค้าเรียงรายตลอดทางโดยมีสินค้าทั้งเก่าและใหม่ให้เลือกสรรอย่างหลากหลาย ตั้งอยู่บนฝั่งเหนือของคลองลำโรง หมู่ ๑๐ ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีอายุประมาณ ๑๕๐ ปี (สันนิษฐานจากประวัติศาสตร์ คนจีนมาตั้งถิ่นฐานที่บางพลี พ.ศ.๒๔๐๐) ตลาดโบราณบางพลี ถือเป็นชุมชนไทยใหญ่ชุมชนหนึ่งและรุ่งเรืองมากในอดีต เป็นตลาดขนส่งสินค้าและผู้โดยสารจากภาคตะวันออก ชายฝั่งทะเล สู่กรุงเทพฯ การเดินทางในสมัยก่อน ใช้การแหวพายและแล่นใบ การค้าขายแลกเปลี่ยนจะอยู่ในสำคสองลำโรง ในสมัยรัชกาลที่ ๑ พ.ศ.๒๓๕๐ สุนทรภู่กวีเอกของไทยได้เดินทางไปเยี่ยมบิดาที่เมืองแกลง ได้แต่งนิราศเมืองแกลงขึ้น มีตอนหนึ่งกล่าวถึงตอนผ่านย่านบางพลี ดังคำกลอนที่ว่า

“ ถึงบางพลีมีเรือนอารามพระ
ดูระกะดาชทางไปกลางทุ่ง
เป็นเลนลุ่มลึกเหลียวเพียงแหวพุง
ต้องลากจูงจ้างควายอยู่รายเรียง
ดูเรือแพแหวอัดอยู่ยัดเยียด
เข้าแปดเสียดแพรกก้นสำนัเรียง
แจวตะกูดเกะกะปะการะเขียง
บ้างหุ้มเถียงโดนดันกันวุ่นวาย ”

ทำให้เห็นภาพของชุมชนบางพลีในอดีตมีคนหนาแน่น



ในตลาดยังมีร้านทำทองเก่าแก่ “เส้าทสี่เส่ง” ซึ่งเจ้าของยังเก็บรักษาอุปกรณ์ทำทองโบราณไว้ให้ผู้มาเยือนได้ยล ปลายยุคของตลาดยังมีอาคารที่ทำการเก่าของธนาคารออมสินตั้งอยู่ สะท้อนให้เห็นภาพการตั้งถิ่นฐานของชุมชนขนาดใหญ่เมื่ออดีต ตลาดโบราณบางพลียังถือได้ว่าเป็นตลาดประวัติศาสตร์แห่งหนึ่ง ซึ่งมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและมีวัฒนธรรมเก่าแก่ ควรอนุรักษ์ฟื้นฟูให้เยาวชนรุ่นหลังได้ศึกษาต่อไป



ประวัติสมเด็จพระศากยมุนีศรีสุเมธพิตร



สมเด็จพระศากยมุนีศรีสุเมธพิตร (วัดบางพลีใหญ่กลาง) หรือ นามเดิม คือ พระพุทธสีทไสยาสน์ โดยมีความยาววัดจาก พระเศียร ถึง ปลายพระบาท ๒๖ วา ๑ ศอก ๙ นิ้ว ซึ่งเป็นพระพุทธรูปปางสีทไสยาสน์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ภายใน แบ่งเป็น ๔ ชั้น มีตองปฏิมากรรมฐาน ๒๘ ห้อง ชั้นที่ ๔ เป็นชั้นสำคัญ บรรจุหัวใจพระนอน ปอด คับ ปีกเทสิทองอร่าม ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่า การที่ได้ไปทองที่หัวใจพระนอน ก่อให้เกิดบุญกุศลยิ่งนัก

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ส่องเรือชมทัศนียภาพตลาดโบราณบางพลี วิถีชีวิตชุมชนริมคลองลำโรง

เส้นทางท่องเที่ยว เริ่มจาก ท่าหน้าวัดบางพลีใหญ่ใน – วัดบางโกลนใน – วัดบางโกลนนอก – วัดบางพลีใหญ่กลางและขึ้นท่าที่ตลาดโบราณบางพลี

